

tiental jaren eerder zijn geweest. Dat deze begrafenis plaats had op het koor bij de nieuwe deur van de Kralingse kerk, wijst erop dat hij tamelijk welgesteld is geweest.

Leendert Maertensz. Noordhoek werd in dezelfde kerk in de echt verenigd met Cornelia Hendriksdr. Baas uit Capelle aan den IJssel. Het echtpaar kreeg drie dochters, Tryntje, Pietertje en Marytje, die respectievelijke gedoopt werden op 28 februari 1712, 23 april 1713 en 1 maart 1716. Tryntje overleed op 9 juli 1763; van de andere dochters wordt geen melding gemaakt. Leendert leidde het voor een veeboer normale leven van koop en verkoop van vee, koop en verkoop van land en handel in zuiverprodukten. Zo betaalden Witte Spaan en Joris Voet als voogden over de minderjarige erven van juffrouw Theodora de Harde, weduwe van ds Dionisius Kelk, predikant te Kralingen, conform het testament van 27 december 1726 voor notaris Johan van Gelder te Rotterdam, hem op 4 april 1730 f 5/17/6 voor leverantie van melk en boter ³).

Aanvankelijk werd hij financieel geholpen door zijn schoonvader Hendrik Pietersz. Hendriks of Baas, die hem op 1 mei 1711 f 1800,— leende tegen een rente van drie procent, welk bedrag op 5 mei 1716 vermoedelijk is omgezet in een obligatie van f 1400,— à vier procent ⁴).

Niettemin bleef hij op 14 mei 1715 met Christiaen Aryense borg voor de betaling van een tweejarige lening door Klara Pieters van Sas, weduwe van Cornelis de Ridder, gesloten bij Willem Jansz. van Overijssel, groot f 500,— à 4 procent ⁵).

Op 9 mei 1716 bleef hij borg voor zijn vader Maerten inzake een schuldrentebrief van f 600,— aan Willem van der Werff, mr timmerman te Kralingen ⁶). Het wekt dan ook geen verwondering, als hij op 11 februari 1723 in vier akten als schepen optreedt, welk officie hem kennelijk niet heeft geboeid ⁷).

Zo lang hij leefde, heeft hij land gekocht en verkocht, het meest in opdracht van derden, waarschijnlijk omwille van het trekgeld; daarvan getuigen diverse akten in het archief van Kralingen ⁸).

Zijn leven zou even onopgemerkt voorbijgaan als dat van andere Kralingse agrariërs, als niet de gebeurtenissen van 1733 aanleiding hadden gegeven tot grote onenigheden en notariële attestaties. Daar hierbij het licht valt op het gewone Kralingse leven van die tijd is het de moeite waard deze na zo'n twee en een halve eeuw te releveren.